

statte ca. 30 pCt. af den forøgede Udgift, der vil flyde af de ny Lønninger, og for Jernbanernes Vedkommende tænker man sig at erstatte ca. 60 pCt. Hvad jeg har villet sige, er ikke saa meget, som det ærede Medlem lægger ind deri. Det ærede Medlem erindrer maaske fra Forhandlingerne i Fjor, at jeg, da jeg forelagde Toldloven nede i Folketinget, stillede det som den Grænse, jeg turde gaa til, at der ved denne Reform skete en Nedgang i den samlede Indtægt for Statskassen af 2 Mill. Kr. Der skete jo en større Nedgang i de indirekte Skatter, thi vi faa ved denne Toldreform en Forøgelse af de direkte Skatter af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Arveafgiften maa jo, som det ærede Medlems Parti selv indrømmer, betragtes som en direkte Skat, og naar jeg taler om en samlet Nedgang paa 2 Mill. Kr. som en Følge af denne Reform, betyder det en Nedgang paa de indirekte Skatter af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette var den Grænse, jeg i Fjor satte, da jeg forelagde Forslaget, men Sætserne vare da beregnede efter Gennemsnittet af Toldindtægterne for Aarene 1902—04. Under Sagens Gang nede i Folketinget fik vi opgjort, hvor meget Forslaget vilde betyde, naar vi lagde Toldindtægterne for 1905 til Grund, og det viste sig da, at det saa vilde medføre en Nedgang, der var over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. større end den, vi havde forudsat, altsaa at man vilde komme til en Nedgang paa, jeg tror, det var godt og vel $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dertil kom yderligere, at man i Folketinget forøgede Underskuddet med saadant noget som 200,000 Kr. Paa den Maade vare vi komne godt op over de 2 Mill. Kr. Nu er der gaaet endnu et Aar, og hvis vi i Stedet for 1905 tage 1906 og se efter, hvor meget det foreliggende Forslag vil medføre af Nedgang i de indirekte Afgifter, er jeg overbevist om, at vi atter ville komme et Stykke højere op og være i Nærheden af de 3 Mill. Kr. Jeg har ikke nu ved Forelæggelsen her i Aar nævnt de 2 Mill. Kr., men jeg har udtrykkelig sagt, at naar jeg nu forelægger et Forslag, der rimeligvis vil vise sig at medføre en Nedgang ikke af 2, men af 3 Mill. Kr., saa beder jeg dog ærede Medlemmer erindre, at ved den endelige Balance maa der tages noget Hensyn til den forøgede Udgift, som Lønningerne til Toldetaten ville medføre. Selvom man her fra dette Ting følger den Anvisning, jeg i saa Henseende har givet, tror jeg alligevel, det ærede Medlem kan være sikker paa, at vi ville være paa den gode Side af de 2 Mill. Kr., og at Nedgangen i de indirekte Afgifter

vil være mindst $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes som jeg har udtalt ved Sagens Forelæggelse i det andet Ting. Det var jo under den Forudsætning og ikke under nogen anden, at det ærede Medlems Parti i Fjor erklærede, at det vilde give Sagen sin Stemme, og denne Forudsætning er ikke brudt ved mine Udtalelser.

Endelig har jeg endnu et Par Bemærkninger at gøre til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Dette ærede Medlem talte udelukkende om Loven om Stempelafgift af visse Spirituosa, og jeg kan forstaa, at Meningen var den, at han vilde lokke mig ind paa en længere Forhandling om Forholdet mellem Frankrig og os paa dette Punkt. Han sagde, at han var meget forbavsset over, at jeg havde talt om Frankrigs bekendte Holdning, thi i Fjor vilde jeg overhovedet slet ikke erkende, at Frankrig havde nogen Holdning overfor os. Da Sagen var til Forhandling i Fjor, forelaa der ikke nogen officiel Underretning om de Forholdsregler, Frankrig havde taget, om de Skridt, man paa Pariser-Børsen havde gjort. Der forelaa ganske vist en hel Del Rygter om Skridt, men det var kun Rygter, uden at noget var meddelt til den danske Regering. Nu er det tilstrækkelig bekendt til, at jeg kan udtale mig derom. Det har jo staaet i alle Blade, bl. a. i det Blad, som det ærede Medlem staaer nær, og dette Blad har søgt at udnytte det som saa meget andet i politisk Øjemed, at man paa Pariser-Børsen har nægtet Adgang for ny danske Papirer til officiel Kurs, fordi man derved mente at kunne lægge et økonomisk Tryk paa Danmark med Hensyn til Afgørelsen af denne Sag. Jeg ønsker ikke at komme nærmere ind derpaa af meget nærliggende Grunde. De Meddelelser, der skulle gives i Anledning af denne Sag, skulle staa til Raadighed for det Udvalg, som vil blive nedsat om Sagen, men der er neppe Anledning til at føre nogen Diskussion om denne Sag her for aabne Døre. Jeg skal kun sige, at jeg har ikke ment, at det vilde være rigtigt eller forsvarligt, og at jeg ikke vilde gaa med til — naar i øvrigt Forhandlingerne her skulle betragtes som en umiddelbar Fortsættelse af Forhandlingerne i Fjor — paa egen Haand, paa Grundlag af en økonomisk Trusel om et eller andet økonomisk Repressalie fra et fremmed Lands Side at forandre et af Folketinget vedtaget Forslag, som var et Led i hele det Kompleks af Forslag, her er til Behandling. Jeg udtalte ved Forelæggelsen, at skal der ske Forandringer, saa skulle